

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL _____
SECȚIA I CIVILĂ

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 2021

Completul compus din:

Președinte: AB

Judecător: CD

Grefier: EF

S-au luat în examinare, pentru soluționare, apelurile civile formulate de pârâții **MIN _____, CURTEA DE APEL _____ și TRIBUNALUL _____**, împotriva sentinței civile nr.1121 din 2020, pronunțată de Tribunalul _____, în dosarul nr. _____/2020, intimați fiind reclamanții **GH, IJ, KL, MN, OP, RS, TU, VW, XY, ABC, BCD, CDE, DEF, EFG, FGH, GHI, HIJ, IJK, JKL, KLM, LMN, MNO, NOP, OPR, PRS, RST, STU, TUV ȘI UVW.**

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile. Procedura, legal îndeplinită. Apelul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, stadiul procesual și modul de îndeplinire a procedurii de citare, arătându-se totodată că părțile au solicitat judecata în lipsă.

C U R T E A

Având în vedere că părțile au solicitat judecata cauzei în lipsă, apreciază că se impune a amâna pronunțarea asupra posibilei sesizări a Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra interpretării disp. art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014, la termenul din2021, privind egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între V.R.S. acordat consilierilor de probațiune și cel acordat magistraților.

Urmează a se pune în vedere părților, dacă consideră necesar, să depună puncte de vedere scrise cu privire la sesizarea de mai sus până la data de2021.

Pentru aceste motive,

D I S P U N E :

Amână pronunțarea asupra posibilei sesizări a Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra interpretării disp. art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014, la termenul din2021, privind egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între V.R.S. acordat consilierilor de probațiune și cel acordat magistraților, la data de **2021.**

Pune în vedere părților, dacă consideră necesar, să depună puncte de vedere scrise cu privire la sesizarea de mai sus până la data de2021.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2021, la Curtea de Apel _____ –
Secția I civilă.

***Președinte,
AB***

***Judecător,
CD***

***Grefier,
EF***

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL _____
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 2021

Completul compus din:

Președinte: AB

Judecător: CD

Grefier: EF

Pe rol fiind pronunțarea asupra posibilei sesizări a Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra interpretării disp. art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015, cu referire la art. 1, alin. 51 din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014, la termenul din2021, privind egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între V.R.S. acordat consilierilor de probațiune și cel acordat magistraților, în cadrul apelurilor civile formulate de pârâții **MIN _____**, **CURTEA DE APEL _____ și TRIBUNALUL _____**, împotriva sentinței civile nr.1121 din 02 noiembrie 2020, pronunțată de Tribunalul _____, în dosarul nr. _____/2020, intimați fiind reclamanții **GH, IJ, KL, MN, OP, RS, TU, VW, XY, ABC, BCD, CDE, DEF, EFG, FGH, GHI, HIJ, IJK, JKL, KLM, LMN, MNO, NOP, OPR, PRS, RST, STU, TUV și UVW**.

Procedura, legal îndeplinită. Apelul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Potrivit dispozițiilor art. 121 alin. 2 din Hotărârea nr. 1375 din 17 decembrie 2015, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, grefierul de ședință expune referatul cauzei, învederând curții că dezbaterile asupra sesizării Î.C.C.J. au avut loc în ședința publică din data de2021, consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ocazie cu care, a fost amânată pronunțarea până la data de 2021.

C U R T E A

analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul:

1. Curtea de Apel _____ este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

2. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, respectiv egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între valoarea de referință sectorială acordată consilierilor de probațiune și cea acordată magistraților, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

a. În cauză se pune în discuție modalitatea de interpretare a prevederilor de mai sus în ceea ce privește egalizarea drepturilor salariale solicitată de reclamanți;

b. Apelantele – pârâte au apreciat că se solicită egalizarea de către reclamanți, acordată de către tribunal, fără însă a se observa că: între magistrați și personalul de probațiune la

care face trimitere art. III din O.U.G. 20/2016 nu există o identitate de funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau specialitate, iar cele două categorii de personal nu își desfășoară activitatea în aceleași condiții; textul art. III din O.U.G. 20/2016 stabilește că baza de calcul a majorării de 25% se raportează la cuantumul brut al salariilor de bază aferent lunii iulie 2016, iar nu la V.R.S.;

c. Intimații – reclamanți au apreciat în sens contrar, respectiv egalizarea impusă de disp. art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, se aplică întregii familii ocupaționale justiție, indiferent de funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau specialitate;

3. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre anterioară (până la data de 07.04.2021); cauza cu nr. 411/1/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție se referă la sesizarea Curții de Apel _____ cu privire la interpretarea art. III din O.U.G. nr. 20/2016 cu trimitere la art. II alin. (1) din Legea nr. 293/2015, respectiv pentru a se stabili dacă majorarea de 25% are în vedere componenta V.R.S. (valoarea de referință sectorială) în formula de calcul a salariului/indemnizației de bază brute lunare a beneficiarilor legii, sau această majorare vizează în mod special cuantumul brut al salariilor de bază ale destinatarilor legii (această soluție va fi utilă pentru secunda apărare a apelantelor – pârâte, expusă mai sus, însă prezenta sesizare privește numai prima susținere a acestora);

4. Cauzele de această natură nu ajung pe rolul Î.C.C.J. fiind soluționate definitiv în fața curților de apel – litigii de muncă;

5. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 07.04.2021.

II. Pe rolul prezentei instanțe se află, în calea de atac a apelului, cererea formulată de reclamanții GH, ș.a., judecători în cadrul Curții de Apel _____, în contradictoriu cu pârâții: Min _____, Curtea de Apel _____ și Tribunalul _____, prin care s-a solicitat instanței ca, prin sentința ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâților: Min _____ - ordonator principal de credite, să fie obligat la recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, în limita termenului general de prescripție calculat în raport cu data introducerii acțiunii, în condițiile în care dreptul se cuvine începând cu data de 1 august 2016; 2. Curtea de Apel _____, cu care se află în raporturi de munca, Tribunalul _____, cu care o parte din reclamanți s-au aflat în raporturi de munca, să fie obligați la plata, proporțional cu perioada lucrată, a diferențelor salariale care se cuvin în limita termenului general de prescripție, dintre drepturile salariale pe care le-ar fi încasat reclamanții și până la recunoașterea drepturilor de către pârâtul nr. 1 sau apariția unei modificări legislative, dacă salariile le-ar fi fost stabilite prin raportare la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei și drepturile salariale efectiv plătite în această perioadă, diferențe ce vor fi actualizate cu indicii de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

În motivarea acțiunii, reclamanții au arătat, în esență, că în cuprinsul deciziei nr. 794/15.12.2016, Curtea Constituțională a reținut că, prin O.U.G. nr.20/2016 (care se aplică întregului personal bugetar, inclusiv magistraților), s-au eliminat și diferențele provenite din faptul că o parte dintre magistrații și personalul asimilat, încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă), prin care le-au fost recunoscute majorări salariale, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Astfel, urmarea intrării în vigoare a OUG nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizația

de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. De altfel, chiar înainte de intrarea în vigoare a OUG nr.20/2016, prin art. I alin.5¹ din OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea sa de aprobare, Legea nr.71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim. Prin aceeași decizie Curtea Constituțională a statuat în sensul că pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de OUG nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Drepturile salariale recunoscute până în prezent reclamanților iau în considerare exclusiv valoarea de referință sectorială de 484,18 lei fără a lua în calcul și majorarea de 25% acordată personalului de probațiune începând cu luna august 2016 prin art. III din O.U.G. nr. 20/2016 coroborat cu art. art. II alin. 1 din Legea nr. 293/2015. Față de faptul că personalul de probațiune din cadrul Ministerului Justiție face parte din aceeași categorie profesională/familie ocupațională cu judecătorii și magistrații asistenți, se impune ca, în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 și a prevederilor art. 3¹ alin. 1 din O.U.G. nr. 57/2015, astfel cum au fost modificate prin O.U.G. nr. 43/2016, salariile judecătorilor trebuie calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială maximă din cadrul categoriei profesionale/familiei ocupaționale a Justiției, adică 605,225 lei (484, 18 lei, majorat cu 25%). Reclamanții au făcut referire și la soluția adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din 15.05.2018, care, în raport cu Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale, plecând de la necesitatea ca în cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale să nu existe o salarizare diferită, raportată la mai multe valori sectoriale, valoarea de referință sectorială fiind o constantă, a recomandat ordonatorilor de credite stabilirea unei valori de referință sectorială unică atât pentru magistrați, cât și pentru personalul auxiliar al instanțelor judecătorești.

De asemenea, reclamanții au menționat că o astfel de valoare de referință sectorială de 605,225 lei a fost recunoscută, începând cu data de 01.08.2016, printr-o hotărâre judecătorească executorie, anume prin Sentința civilă nr. 1668/12.11.2019, pronunțată de Tribunalul _____ în dosarul nr. 1580/115/2019, sentință pronunțată într-un litigiu de muncă și care are caracter executoriu. Din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil - salariul de bază/indemnizația de încadrare - trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite. Statul însuși, prin emiterea Legii nr. 71/2015 și ulterior, a O.U.G. nr. 20/2016, a recunoscut explicit existența unei situații discriminatorii, în special prin nota de fundamentare a O.U.G. nr. 20/2016.

Referindu-se la valoarea de referință sectorială aplicabilă familiei ocupaționale „Justiție”, s-a arătat că aceasta este o constantă ce ar trebui să fie unică pentru magistrați, personalul auxiliar al instanțelor judecătorești și pentru consilierii de probațiune, nefiind acceptabilă modificarea acesteia doar pentru o categorie profesională, prin însuși actul normativ care a avut drept scop eliminarea inechităților rezultate tocmai prin astfel de majorări acordate în mod discriminatoriu de-a lungul timpului, aspect stabilit tot prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, anterior Legii nr. 134/2010 (precum O.G. nr. 13/2008).

Formulând întâmpinări, pârâtele au solicitat respingerea acțiunii, arătând, în esență, că:

Tribunalul _____: În ceea ce privește majorarea de 25% prevăzută de dispozițiile art. II din Legea nr. 293/2015 coroborate cu cele ale art. III din O.U.G. nr. 20/2016, pe care reclamanții își întemeiază prezenta acțiune, aceasta prezintă două particularități esențiale: 1. se aplică numai personalului de probațiune; 2. se aplică la cuantumul brut al salariului de bază și nu la valoarea de referință sectorială, care reprezintă o parte a salariului de bază. Această creștere nu vizează valoarea de referință sectorială, ci cuantumul brut al salariului de bază, între acesta din

urmă și VRS stabilindu-se o relație de tip întreg-parte. Dacă s-ar proceda potrivit solicitărilor reclamanților, prin următoarea formulă de calcul: $VRS\ 484,18 \times \text{procentul de } 25\% \text{ din Legea nr. } 293/2015 = VRS\ 605,225 \text{ lei}$, ar însemna că această creștere ar trebui aplicată numai cu privire la VRS ca o parte a salariului de bază, or așa cum am arătat anterior, creșterea de 25% a fost deja acordată personalului de probațiune și a fost aplicată la quantumul brut al salariului de bază, în acord cu dispozițiile legale. Aceste dispoziții legale nu se aplică categoriei profesionale a magistraților și nici nu există la acest moment în cadrul familiei ocupaționale din justiție, personal care să beneficieze de indemnizația de încadrare calculată și plătită prin raportare la o valoare de referință sectorială de în quantum de 605,225 lei.

Min _____: Această modalitate propusă de reclamanți pentru aplicarea creșterii de 25% este eronată și pierde din vedere faptul că această creștere a vizat, în mod expres și exclusiv, quantumul brut al salariului de bază pentru alte categorii de personal, iar nu o valoare de referință sectorială aplicabilă judecătorilor sau procurorilor. Aceste dispoziții legale nu se aplică categoriei profesionale a judecătorilor și procurorilor și nici nu există la acest moment în cadrul familiei ocupaționale din justiție, personal care să beneficieze de indemnizația de încadrare calculată prin raportare la o valoare de referință sectorială de în quantum de 605,225 lei. Dispozițiile legale invocate i-au vizat în mod expres pe consilierii de probațiune, cu referire exclusivă la salariile de bază ale acestora, așa că nu poate fi reținută vreo discriminare nici prin raportare la restul temeiurilor de drept invocate. Fiind vorba de profesii distincte, reglementate prin statute diferite, situația reclamanților, judecători, nu este analoagă sau comparabilă cu cea a consilierilor de probațiune, pentru a se putea reține o încălcare a art. 14 din Convenția europeană a drepturilor omului. Reclamanții nu desfășoară aceeași activitate cu cea a consilierilor de probațiune, nu ar putea fi reținută nici încălcarea principiului unei salarizări egale pentru muncă egală, consfințit de art. 23 alin. 2 din Declarația Universală a drepturilor Omului, Carta socială europeană revizuită, pactul internațional cu privire la drepturile economice sociale și culturale, respectiv art. 5 din Codul muncii. Decizia nr. 36/2018 și Decizia nr. 56/2018 ale ÎCCJ nu își găsesc incidența în cauza de față, întrucât nu poate fi vorba de un nivel maxim de salarizare stabilit pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate, iar pe de altă parte, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016, hotărârile prin care s-au recunoscut majorările de 2%, 5% și 11% au aplicabilitate generală (întrucât privesc valoarea de referință sectorială), în comparație cu hotărârile prin care s-au recunoscut anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare (ex. recunoașterea sporului de doctorat).

Curtea de Apel _____: Legiuitorul a exclus, pentru personalul de probațiune, de la majorarea de 25% sporurile sau orice alta elemente salariale, astfel că în niciun caz creșterea de 25% nu poate fi aplicată prin extrapolare la valoarea de referință sectorială, așa cum solicita reclamanții, și cu atât mai puțin nu poate fi aplicată altei categorii de personal decât cea vizată de lege. Este nepertinentă motivarea reclamanților prin prisma reținerii unei pretinse discriminări în stabilirea drepturilor lor salariale pentru a se putea invoca discriminarea față de consilierii de probațiune întrucât, trebuie să se identifice elementele care, odată reținute, pot conduce la constatarea stării de discriminare. În materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată, nu numai prin prisma calității de personal din sistemul de justiție, ci și în raport de dispozițiile legale incidente în cauză care reglementează salarizarea magistraților, pe de o parte, dar și salarizarea personalului de probațiune, pe de altă parte. Lipsa de echivalență într-unul din aspectele relevante, în ceea ce privește modul de stabilire al salarizării, face ca cele două situații să nu poată fi privite ca egale.

Relevant în cauză, considerăm că este modalitatea în care se interpretează disp. art. 1, pct. 1 din Lg. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, respectiv posibilitatea egalizării în cadrul familiei ocupaționale justiție între

valoarea de referință sectorială acordată consilierilor de probațiune și cea acordată magistraților (pentru cealaltă apărare de fond a pârâtelor – modalitatea de aplicare a majorării de 25% – există deja o sesizare a I.C.C.J. efectuată de Curtea de Apel _____).

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Nu s-au formulat puncte de vedere.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Redarea normelor de drept interne.

- Legea nr. 71 din 3 aprilie 2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.

„Art. I - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

- O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice (anterior modificării/abrogării prin Lg. 153/2017).

„Art. 1 - ... (5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”.

2. Punctul de vedere al completului de judecată.

În ceea ce privește Curtea de Apel _____ nu există o opinie unitară, respectiv sunt judecătorești consilierilor de probațiune având în vedere că și aceștia fac parte din cadrul familiei ocupaționale justiție, iar alții apreciază că nu se poate efectua egalizarea solicitată având în vedere că trebuie raportată aceasta atât la familia ocupațională, dar și la fiecare funcție/grad/treaptă și gradație.

Apreciem că, în ceea ce privește aceste solicitări de egalizare formulate de magistrați nu se poate dispune egalizarea având în vedere că trebuie să se analizeze și funcția/gradul/treapta și gradația, iar nu numai apartenența la familia ocupațională justiție.

În susținerea acestei opinii considerăm că sunt și cele două prevederi legale ce se solicită a se interpreta.

Astfel, legiuitorul a dorit ca egalizarea să vizeze personalul care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, însă a stabilit și condiția ca această egalizare să vizeze fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, dar și ca activitatea să se desfășoare în aceleași condiții.

Or, nu se poate reține că ar exista o corespondență atât între activitatea desfășurată de un magistrat și cea a unui consilier de probațiune, cât și între fiecare funcție/grad/treaptă și gradație ale acestora.

Între magistrați și personalul din probațiune nu există, sub aspectul salarizării, o situație juridică identică după cum rezultă și din reglementarea diferită a salariilor de bază prin Legea nr. 153/2017; salariul de bază al magistraților este stabilit prin capitolul II din Anexa V, iar salariul personalului de probațiune, prin capitolul VII al aceleiași anexe, situația reglementării fiind similară și în Lg. nr. 248/2010, dar și în conținutul Legii nr. 330/2009, în prezent abrogată.

Astfel, apreciem că pentru a se putea beneficia de dispozițiile legale care reglementează egalizarea salariului de încadrare la nivelul maxim recunoscut, magistrații trebuie să probeze recunoașterea în favoarea personalului categoriei profesionale din care face parte a valorii de referință sectorială de 605,225 lei, aceasta reprezentând premisa esențială pentru uniformizarea modului de calcul al salariului.

Mai mult decât atât, considerăm că nu este întemeiată premisa că statuările Curții Constituționale, prin Decizia nr. 794/2016, ar duce la concluzia că apartenența la aceeași familie ocupațională (justiție) și eventual subordonarea în fața aceluiași ordonator de credite – Min _____, ar determina automat egalizarea prevăzută de textul legal, iar C.C.R. ar fi renunțat la condiția identității de funcții, atribuții și condiții de muncă între salariați.

Prin decizia de mai sus Curtea Constituțională s-a reținut că: „31. Astfel, Curtea constată că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.”.

Dar, aceste considerente fac referire strictă la salariul corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, care trebuie să fie același.

Din celelalte considerente ale hotărârii C.C.R. rezultă că instanța de contencios constituțional nu s-a abătut de la premisele egalizării statuate de legiuitor, rămânând consecventă cerinței ca situația juridică a personalului bugetar care solicită egalizarea să fie identică celei la care se raportează. În acest sens sunt considerentele paragrafului 30 al motivării.

În consecință, apreciem că și motivarea Curții Constituționale din decizia nr. 794/2016 dovedește că premisele egalizării la care se referă textul nu pot avea în vedere două categorii profesionale distincte, chiar dacă fac parte din aceeași familie ocupațională și sunt subordonate aceluiași ordonator principal de credite.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

Până în prezent Curtea de Apel _____ a soluționat numai egalizarea între grefieri și consilierii de probațiune și a considerat că se impune egalizarea în raport de V.R.S.-ul acordat prin hotărâri judecătorești consilierilor de probațiune având în vedere că și aceștia fac parte din cadrul familiei ocupaționale justiție.

Aceleași considerente au fost expuse și pentru egalizarea față de magistrați, apreciindu-se că ceea ce este esențial este că atât magistrații, cât și consilierii de probațiune, fac parte din familia ocupațională justiție, iar, în baza disp. art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014, este obligatorie admiterea cererilor de chemare în judecată.

Într-o a doua interpretare, emisă în cadrul unei întâlniri luare a judecătorilor („ședință de învățământ”), s-a apreciat de către o parte dintre judecătorii Secțieia Curții de Apel _____ că:

- în ceea ce privește aceste solicitări de egalizare formulate de magistrați nu se poate dispune egalizarea având în vedere că trebuie să se analizeze și funcția/gradul/treapta și gradația, iar nu numai apartenența la familia ocupațională justiție;
- nu se poate reține că ar exista o corespondență atât între activitatea desfășurată de un magistrat și cea a unui consilier de probațiune, cât și între fiecare funcție/grad/treaptă și gradație ale acestora;
- între magistrați și personalul din probațiune nu există, sub aspectul salarizării, o situație juridică identică.

Aceste puncte de vedere rezultă și din procesul-verbal încheiat cu ocazia întâlnirii lunare a judecătorilor din cadrul Secțieidin data de2021.

VI. Prezentarea jurisprudenței naționale apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

În țară au fost identificate soluții atât în sensul primei opinii expusă mai sus, cât și a secunde, respectiv:

- Curtea de Apel _____, Tribunalul _____ și Tribunalul _____ au apreciat că: pentru categoria profesională din care fac parte reclamantii, aparținând de familia ocupațională „Justiție”, au fost recunoscute, prin hotărâri judecătorești definitive, indemnizații de încadrare mai mari, rezultate din adăugarea la valoarea de referință sectorială de 484,18 lei a majorării de 25% prevăzută de art. III din O.U.G. nr. 20/2016; acest cuantum salarial majorat, recunoscut numai pentru o parte a personalului din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, care l-a obținut prin hotărâri judecătorești definitive, nu a fost recunoscut, deși salariul de bază/indemnizația de încadrare trebuia stabilit la nivelul maxim în plată în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”; în cazul în care diferențele de salarizare dintre persoane aparținând aceleiași familii ocupaționale provin din drepturi acordate prin hotărâri judecătorești, ordonatorul de credite este obligat ca la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, să ia în considerare și drepturile salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, întrucât acestea, chiar dacă au efecte între părți, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală.
- Curtea de Apel _____, Tribunalul _____, Tribunalul _____ și Tribunalul _____ au apreciat în sensul punctului de vedere al prezentului complet de judecată.

Se reține și că, în ceea ce îi privește pe grefieri, ca parte din aceeași familie ocupațională, au fost deja emise hotărâri atât în sensul egalizării, cât și pentru respingerea pretențiilor (patru dintre acestea din urmă sunt atașate prezentei).

VII. Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate.

Din analiza soluțiilor de mai sus se observă că până în prezent a rezultat un caracter neunitar al jurisprudenței, cât și posibilitatea menținerii pe viitor a acesteia raportat la multitudinea de litigii ce se preconizează (în lipsa unei intervenții favorabile a Ministerului Justiției, toți magistrații vor sesiza instanțele judecătorești).

Chiar din procesul-verbal încheiat cu ocazia întâlnirii lunare a judecătorilor din cadrul Secției I Civile din data de 05.03.2021 se prefigurează apariția de soluții contrare asupra aceleiași probleme de drept. Mai mult, chiar judecătorii participanți la această întrunire au apreciat necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea chestiunilor de drept, rezultând că opiniile diferite nu pot fi conciliate.

După cum s-a menționat există un caracter neunitar al jurisprudenței și în ceea ce îi privește pe grefieri, respectiv Curtea de Apel _____, Tribunalul _____ și Tribunalul _____ au emis deja soluții de respingere a egalizării solicitate.

VIII. Alte aspecte apreciate a fi relevante.

Deosebit de relevant în această problemă este a se stabili dacă se impune sau nu egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între valoarea de referință sectorială acordată consilierilor de probațiune și cea acordată magistraților.

Prin emiterea unei interpretări de către Înalta Curte de Casație și Justiție (în oricare dintre variantele expuse) s-ar limita evident și chiar preîntâmpina apariția unei jurisprudențe neunitare raportat la opiniile exprimate deja de către instanțe din țară, cât și în cadrul Curții de Apel _____ cu ocazia întâlnirii lunare a judecătorilor din cadrul Secției din data de2021.

Este de reținut și că, reclamantii au depus în prezentul dosar o copie parțială a Ordinului nr. 221/26.10.2020 din care ar rezulta că la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-ar fi acordat deja, anumitor angajați, un V.R.S. de 605,225 lei.

IX. Se vor anexa prezentei sesizări hotărârile judecătorești la care s-a făcut referire, copia Ordinului nr. 221/26.10.2020, cât și procesul-verbal din data de2021.

Raportat la soluția adoptată mai sus, în baza disp. art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă, va fi suspendată judecata prezentei cauze.

DISPUNE :

În temeiul disp. art. 519 Cod procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. I, pct. 1 din Lg. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu referire la art. 1, alin. 5¹ din O.U.G. nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, privind egalizarea în cadrul familiei ocupaționale justiție între valoarea de referință sectorială acordată consilierilor de probațiune și cea acordată magistraților.

Dispune suspendarea judecății în temeiul art. 520, alin. 2 Cod procedură civilă.

Înaintează prezenta încheiere, însoțită de hotărâri judecătorești.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 2021, la Curtea de Apel _____ – SECȚIA I CIVILĂ.

Președinte,
AB

Judecător,
CD

Grefier,
EF